

rigt har jeg en ikke ringe Sympati for det Ændringsforslag, der stilles under Nr. 18 af et Mindretal, de ærede Medlemmer Fru Mathilde Hauschultz, Hr. Holstein, Hr. Kirk og Hr. Krohn, der gaar ud paa at føre Forslaget tilbage til det oprindelige Forslags klare Regel om, at der til kirkelig Vielse hører kirkelig Lysning og til borgerlig Vielse borgerlig Lysning. Endvidere har jeg nogen Sympati for det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 27 af Socialdemokrater og Radikale, og som gaar ud paa, at „hver af Brudfolkene skal afgive skriftlig Erklæring paa Tro og Love om, hvorvidt han har Børn udenfor Ægteskab, overfor hvilke der paa-hviler ham Forsørgelses- eller Bidragspligt.“ Med disse Ord skal jeg anbefale at stemme for det af mig stillede Ændringsforslag.

Knud Hansen: Naar jeg tager Ordet, er det i Anledning af, at der fra mit Partis Repræsentanter i Udvalget under Nr. 14 er stillet Forslag om, at § 19 skal udgaa. Det har undret mig, at de ærede Medlemmer Hr. Krohn og Hr. N. Johan Laursen, der jo særlig repræsenterer de kirkelige Kredse, ikke har kunnet støtte dette Forslag. Som Formand for Fattigudvalget i en lang Række Aar har jeg haft Lejlighed til at se, hvad det betyder, at de, der har modtaget Fattigunderstøttelse, ikke kan gifte sig, uden at Forsørgelseskommunen giver Tilladelse dertil. Det fører til, at mange lever sammen uden at være gift. Der tales her saa meget om, hvordan man kan blive gift eller skilt, men Samfundet tvinger faktisk en Mængde Mennesker til at leve sammen uden at være gift, det, der ofte betegnes som forargeligt Samliv. Jeg synes, det er urigtigt at opretholde denne Tilstand. Det kan ske, at en ung Mand, der har besvangret en Kvinde, rejser til Udlandet og er borte nogle Aar og saa kommer tilbage og træffer en Kvinde, han vil gifte sig med. Men han kan ikke gøre det, fordi der er nogle Alimentsbidrag, der er udbetalt paa hans Vegne i den Tid, han har været borte, og som han ikke kan betale tilbage. Saa lever han sammen med denne Kvinde, og hun faar maaske Børn med ham. Men han er ikke i Stand til af sin Løn at betale Alimentsbidragene tilbage og kan derfor ikke blive lovformelig gift. Saadan gaar det i mangfoldige Tilfælde. Jeg havde ventet,

at de, der særlig repræsenterer den kirkelige Side, og som finder dette Forhold i høj Grad forargeligt, vilde have været med til at afskaffe det. Men jeg ser ikke nogen Tilslutning til vort Forslag fra det ærede Medlem Hr. Krohn eller det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen og heller ikke fra det ærede Medlem Hr. Blang, der nylig havde Ordet fra kirkelig Side.

Anders Lebeck: Hvis det var gaaet efter vore Ønsker, var der blevet indført almindeligt borgerligt Ægteskab. Det har vi længe været vant til nede hos os, og Befolkningen har været godt tilfreds dermed. Jeg tror, at Flertallet der helst vilde have beholdt det. Men saaledes som Stillingen er i Øjeblikket, er det umuligt at gennemføre den almindelige borgerlige Ægteforening. Saaledes maa vi se paa det, og i Stedet for at fastholde det, som vi ansaa for det bedste, har vi ment at maatte forsøge at gøre Lovforslaget bedre. Vi har navnlig haft vor Opmærksomhed henvendt paa § 22 i Landstingets Affattelse, som vi fandt meget uheldig, og som vilde virke uheldigt hos os. De Ændringer, vi har tilstræbt at naa, er formuleret i Ændringsforslaget under Nr. 31. Der opnaas derved, at Papirerne skal bringes i Orden ved den borgerlige Myndighed, at Sognefogeden bliver den Mand, hos hvem det borgerlige Ægteskab skal sluttes, og vi beholder Civilregisteret, som vi sætter saa megen Pris paa at bevare. Det ærede Medlem Hr. Trier var ked af, at de sønderjydske Rigsdagsmænd havde stillet sig, som de har gjort, til dette Spørgsmaal, og andre Medlemmer har ogsaa været det. Det er os en Sorg, at det ærede Medlem ikke har faaet den Fornøjelse ud af os, som han havde ventet. Men jeg maa da sige til det ærede Medlem, at det er os, der ikke naar, hvad vi ønsker, medens Forholdet i det gamle Land er dette, at det, man nu naar, er et Fremskridt i Forhold til den bestaaende Ordning. Det er ogsaa ud fra dette Synspunkt, vi stemmer for Lovforslaget — at det er det Fremskridt, det er muligt at naa i Øjeblikket.

Personlig vil jeg tilføje, at jeg vil stemme for Ændringsforslagene Nr. 5, 13 og 26, og at jeg til Ændringsforslag Nr. 3 vil svare: stemmer ikke. Jeg er ligeledes for mit Vedkommende noget betænkelig